

is er op twee verkopen slechts voor rsd 3742 verkocht. Het komende voor jaar wordt een betere afzet verwacht. In de veronderstelling dat de opbrengst niet meer dan 5 à 10 % onder het rendement van 50 % winst op de inkoopsprijs zal liggen, is het in vertrouwen op een eerlijke behandeling aan het bestuur overgelaten om 19 pakken textiel, die op eerdere bestellingen waren verzonden, te verkopen. Uit de staatrekening over 1764/65 blijkt dat de uitgaven f 25.866 zijn geweest en de inkomsten f 31.430, zodat het positieve saldo f 5564 is geweest. Volgens het bestuur was er over 1763/64 een negatief saldo van f 1327, terwijl er een positieve saldo van f 1048 is geweest. Het verschil bedraagt dus f 2375. [fol. 1236] Zo een vergissing mag niet meer voorkomen. Per eind augustus 1765 waren er voorraden t.w.v. f 220.596,-, waaronder f 58.968 aan niet nodig geld. Daarom is bevolen van de f 34.966 aan duiten, zoveel als gemist kan worden, naar Batavia te zenden. De bestelling van 35 last rijst zal uitgevoerd worden, maar de gevraagde ammunitie en tarwe wordt niet gestuurd. De generale verpachting voor 1765/66 bracht helaas slechts rsd 7235 op, of rsd 441 minder dan het voorafgaande jaar. Onder het personeel waren geen veranderingen. Overigens wordt verwezen naar de inkomende en uitgaande brieven over Timor en naar het besluit van 19 december 1765.

PALEMBANG

[fol. 1237] In vervolg op de generale missiven van 8 mei en 20 oktober 1765 bericht men dat, in de vergadering over de van 12 september 1764 tot 2 oktober 1765 uit Palembang ontvangen gewone en particuliere brieven, het verzoek van de koning en de kroonprins, dat door de hofsgroten werd overgebracht, om boven de bestelde 16.000 pikol tin 4530 pikol meer te mogen leveren, is ingewilligd. Dit was alle tin in de pakhuizen van de koning en er werd immers $3205\frac{1}{4}$ pikol meer peper dan het voorafgaande jaar geleverd. In de brief van 3 december 1765 naar Palembang is de residenten bevolen om de tevredenheid daarover kenbaar te maken en bovendien te zeggen dat men verwacht dat de belofte de verbouw van peper te zullen laten toenemen wordt nagekomen. Hoewel het bestuur in de brief van 29 maart 1765 was opgedragen te berekenen hoeveel peper er met de schepen van de koning naar Batavia zou worden gezonden, [fol. 1238] had het op 6 augustus geantwoord dat dit onmogelijk was. Men is daarover niet tevreden. Het bestuur had voetstoots van de koning aangenomen dat hij dit niet kon zeggen, zonder dat het de dienaren van de koning of lager personeel had geraadpleegd. Daarom is opnieuw bevolen een zo nauwkeurig mogelijke gissing zo vroeg mogelijk toe te zenden en met het hof vertrouwde contacten te onderhouden, zodat men van alles op de hoogte blijft. Wegens de inhoud wordt slechts verwezen naar de particuliere brief van de eerste resident van 6 augustus 1765. Zijn optreden is goedgekeurd en er is geschreven dat de nakoming van de beloften van de resident zowel als die van de koning wordt verwacht. Er is mee akkoord gegaan dat de resident te Djambi [fol. 1239] op verzoek uit Batavia 30.000 lb rijst heeft ontvangen. Ook is goedgekeurd dat aan de kroonprins 100 Spaanse realen zijn betaald als losgeld voor een christenvrouw en haar zoontje die in de oorlog door onderdanen van Radja Alam waren meegenomen. Ze waren door onderdanen van de koning op Kankau vrij gekocht. Het bedrag mag het hoofdkantoor in rekening gebracht worden. Daarentegen is het bestuur in een brief van 24 mei 1765, waarbij een afschift van het besluit van 7 mei was gevoegd, ernstig verweten dat er passen voor plaatsen boven Malakka afgegeven waren. Eveneens is een verwijt gemaakt)

--- over het admitteeren van een op den 4^e julij aldaar van Banjermassing gearriveerde konings vaartuyg, sonder daarover eens den vorst te onderhouden ten einde zulx in het vervolg voor te komen, bij onze jongste na derwaarts afgezondene van den 3^e dezer met uytdruckelijke last van geen passen te verleen en na plaatsen die bij het contract uytgesloten zijn, en wegens die vaart alle mogelijke oplettendheid en vigilantie te gebruiken. Ten welken einde wij ook bevoelen hebben om den koning uyt onzen naam te versoecken ordre te willen stellen dat de passen die gegeven worden aan vaartuygen die tot den afhaal van thin van Banca dienen, bij hun retour weder aan de residenten ter hand